

Het wonder van kerst

Ottilie de Poel

Vision

Uitgeverij - Groningen

Copyright © 2003: Vision
Auteur: Ottilie de Poel
Omslag illustratie: Sunshine Holland
Omslag ontwerp: Dion de Poel

Eerste druk: september 2003

Uitgave:
Vision Uitgeverij
Postbus 70.077
9704 AB Groningen
Nederland

ISBN 90-75613-25-3
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print, photoprint, microfilm or any means without written permission of the publisher.

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
De Messias voorspeld	9
De aankondiging van de geboorte van Jezus	11
Een bijzonder geschenk	13
Jozef	51
Een ontmoeting	53
De geboorte van Jezus	65
Een onvergetelijke kerst	67
De herders	87
Verborgene liefde	89
De wijzen uit het Oosten	121
Jezus, het echte Licht	123
Kerst (nawoord)	127

Voor jou...

En het Licht schijnt in de duisternis...
Johannes 1:5

De Messias voorspeld

Licht in het duister.

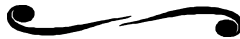
Het volk dat in duisternis voortgaat, zal een groot licht zien; een licht, dat straalt over hen die in een land van dichte duisternis wonen.

Want een Kind is ons geboren, een Zoon werd ons gegeven en de heerschappij zal op Zijn schouders rusten. Dit zullen Zijn koninklijke titels zijn: Wonderbare Raadgever, Machtige God, Vader der eeuwen, Vorst van de vrede.

Aan Zijn groeiende en vreedevolle bewind zal nooit een einde komen.

Vanaf de troon van Zijn vader David zal Hij met volmaakte eerlijkheid en rechtvaardigheid regeren. Hij zal alle volken van de wereld echte rechtvaardigheid en vrede brengen. En dit alles zal gebeuren, omdat de brandende liefde van de Here van de hemelse legers zich heeft voorgenomen dit te doen!

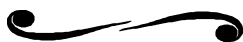
Jesaja 9:1,5-6



De aankondiging van de geboorte van Jezus

Toen Elisabeth in haar zesde maand was, stuurde God de engel Gabriël naar Nazareth, een dorp in Galilea. Hij moest bij Maria zijn, een jonge vrouw die verloofd was met een zekere Jozef, die nog van koning David afstamde. Gabriël kwam bij haar binnen en zei: 'Ik wens u vrede toe! U bent een gelukkige vrouw. De Here zij met u!' Maria raakte daardoor in de war en werd bang. Zij vroeg zich af wat hij bedoelde. 'Wees niet bang, Maria,' zei de engel, 'want God heeft besloten u heel bijzonder te zegenen. U zult zwanger worden en een zoon krijgen, die u de naam Jezus moet geven. Hij zal een groot man zijn en 'Zoon van de Allerhoogste God' worden genoemd. God, de Here, zal Hem de troon van Zijn voorvader David geven. Hij zal voor altijd over het volk Israël regeren en aan Zijn regering zal geen einde komen.'

'Maar hoe kan ik een kind krijgen?' vroeg Maria. 'Ik ben nog maagd.' De engel antwoordde: 'De Heilige Geest zal over u komen. U zult zwanger worden door de kracht van God. Daarom zal uw Kind heilig zijn en de Zoon van God worden genoemd. Ik heb nog meer nieuws. Het is over uw oude tante Elisabeth. U weet dat zij geen kinderen kon krijgen, maar nu verwacht zij een zoon. Zij is al in haar zesde maand. Voor God is niets onmogelijk. Wat Hij zegt, gebeurt.' 'Goed,' zei Maria, 'de Here mag met mij doen wat Hij wil. Ik hoop dat het zo zal gaan als u mij hebt gezegd.' Daarop ging de engel weg. Lukas 1:26-38



Een bijzonder geschenk

Langzaam verdween de ondergaande zon achter de heuvels rondom Betlehem. De zonnestrallen kleurden de hemel in haast onbeschrijfelijk mooie tinten. Rood, oranje, purper en blauw. Al die verschillende nuances vormden samen schitterende kleuren aan de horizon. Kleuren die weerspiegeld werden op de huizen van het stadje Betlehem, een eindje verderop.

‘Het is alsof de hemel in brand staat,’ mijmerde Mattias. ‘Het lijkt wel een kunstwerk van de Here God.’ En hij keek nog eens vol ontzag op naar de hemel. Geleidelijk aan werd het avond in de velden van Efrata.

Mattias was deze avond in het veld om de schapen van zijn vader te hoeden. Samen met wat andere herders uit de omgeving, zat hij bij het vuur dat ze hadden aangestoken zodra het schemerig begon te worden. Het was nu nog maar een klein vuurtje en de vlammetjes zochten dan ook gretig naar de stukjes hout om ze te verteerden. Hoe later op de avond, hoe groter het vuur werd. Het bleef een boeiend gezicht om naar de zoektocht van de vlammen te kijken en Mattias vond het dan ook heerlijk om naar het vuur te staren. Terwijl je bij het vuur zat, onder de uitgestrekte sterrenhemel, kon je je gedachten zo heerlijk de vrije loop laten gaan.

Normaal gesproken was het de taak van zijn oudere broer om naar het veld te gaan. Esli was tenslotte de schaapherder van de familie en leefde helemaal voor zijn dieren. Eigenlijk waren de schapen van hun vader, maar omdat Esli ze zo goed kende en dagelijks met ze

optrok, beschouwde hij ze zo'n beetje als zijn eigen kudde.

Sinds enkele dagen was zijn broer ziek en daarom paste Mattias tijdelijk voor hem op de schapen. Vroeger deed hij dit werk altijd samen met zijn broer, totdat hijzelf andere dingen te doen kreeg en Esli ook wel alleen de schapen kon hoeden. Mattias vond het voor de afwisseling wel leuk werk, maar moest er niet aan denken om het weer elke dag te gaan doen.

Gelukkig ging het ondertussen met Esli weer een stuk beter en waarschijnlijk zou hij al gauw zelf weer op de kudde gaan passen. Dagelijks trokken de herders met hun schapen de heuvels door en soms waren ze zelfs dagen van huis verwijderd. Op de dag dat Esli ziek werd verbleven de herders gelukkig vlak bij Betlehem zodat hij naar huis kon. Nog diezelfde dag vertrok Mattias naar de kudde om het werk van Esli over te nemen. De andere herders hadden ook wel op de schapen willen passen, maar z'n vader had liever dat er iemand van de familie bij was. Zijn vader legde hem uit waarom: 'Schapen volgen hun herder omdat ze zijn stem kennen. Een vreemde herder zullen ze echt niet volgen, ze zullen zelfs eerder van hem weglopen, omdat zij de stem van de vreemde niet kennen! De schapen kennen jou nog wel van de tijd dat je samen met Esli naar het veld ging, dus heb ik er alle vertrouwen in dat het goed zal gaan.' En daarom kreeg Mattias deze taak toegewezen.

Mattias keek nog eens naar de mooie zonsondergang. Nog even en de zon was helemaal weg en dan begon de donkere nacht. Een paar stralen gaven nog een laatste gloed aan de donkere hemel. Hij was niet bang voor het

donker. Het vuur brandde goed en er lag genoeg hout om het de hele nacht door brandende te houden. Ook de sterren aan de heldere hemel gaven veel licht, net als de maan. Nee, bang hoefde Mattias niet te zijn want hij wist dat hij nooit alleen was. God hield immers de wacht over hem. Van kinds af aan was hem dat al verteld en vaak genoeg had hij dat zelf ervaren. Zijn vader had de Schrift goed bestudeerd en onderwees het nog dagelijks aan hen.

Vader ging regelmatig naar de schriftgeleerden toe om met hen over de Schrift te praten en deze samen te bestuderen. Soms ging Mattias met hem mee. Hij vond het zeer interessant en hoopte net zo veel kennis over de Schrift te krijgen als zijn vader.

De laatste tijd hoorde hij de schriftgeleerden steeds vaker over de Messias praten. Een aantal weken geleden was er een schriftgeleerde uit een andere stad in de synagoge en hij vertelde ook al aan het Joodse volk dat er een Messias zou komen om een verandering in het leven van de Israëlieten te brengen. Mattias snapte dit allemaal niet zo goed. Hij wist dat 'Messias' gezalfde betekende en dat het woord gebruikt werd om naar deze komende koning te verwijzen. De mensen hadden het dus over een speciaal door God gezalfde koning. Maar waarom zou er een Messias komen? Ze hadden immers al een koning? En wie zou de Messias worden? Dat waren vragen waar Mattias al een hele tijd mee rond liep. Omdat hij er geen antwoord op kreeg, was hij tenslotte maar naar zijn vader toe gegaan, om hem om uitleg te vragen.

Terwijl Mattias bij het vuur zat weg te dromen, gingen zijn gedachten ineens weer naar het gesprek dat hij vorige week met z'n vader had toen hij hem naar de Messias vroeg...

Vader vertelde hem het volgende: 'De koning die nu over Betlehem regeert is Herodes, hij is koning over de gehele streek Judea. Maar deze Herodes staat onder het opperbevel van Rome en Herodes is geen Jood. Wij Joden, willen een eigen koning en niet een vreemde bezetter. Jaren geleden, lang voordat jij geboren werd, Mattias, verwierf Augustus de alleenheerschappij over het Romeinse rijk en werd hij tot keizer uitgeroepen. Er is sinds die tijd een 'Romeinse vrede', maar de meeste Joden uit Judea zijn niet zo gelukkig met de Romeinen. We kunnen niet vergeten dat ons land al lange tijd bezet gebied is. Logisch ook dat we het niet vergeten, want kijk maar om je heen! Overal zie je immers Romeinse soldaten! En iedereen moet ook opeens belasting betalen. Het klinkt misschien wat raar, maar dankzij de onderdrukking van de Romeinen, zijn er de laatste tijd ook wel verbeteringen in ons land gekomen. Denk maar aan de wegen die ze aangelegd hebben en andere praktische zaken. Maar ondanks deze positieve kant, verlangen we toch naar onze vrijheid.

Deze vijandelijke bezetting, wakkert bij de meeste Joden nieuwe hoop aan, op de Messias. Weet je waarom we geloven dat er een Messias komt? Omdat God het ons beloofd heeft! En God liegt niet. Hij zal altijd Zijn beloften vervullen! God heeft namelijk met de vroegere koning David een verbond gesloten waarin Hij beloofde dat er altijd een koning op de troon zou zijn die van hem, koning David, afstamde. De profeet Jeremia heeft

het ons verteld. Jeremia zei: Want er komt een tijd, zegt de Here, dat Ik een rechtvaardige koning op Davids troon zal zetten. Hij zal een koning zijn, Die wijs en rechtvaardig regeert... Want de Here heeft verklaard dat altijd een erfgenaam van David op de troon van Israël zal zitten...

De Schrift heeft het vaker over een komende Messias. Als we weer eens samen naar de schriftgeleerden gaan, zullen we ze er naar vragen.'

Dat leek Mattias een geweldig idee.

Maar omdat Esli vlak na dat gesprek ziek thuis kwam en Mattias toen naar het veld vertrok, was het er helaas nog niet van gekomen, om samen naar de schriftgeleerden te gaan. Mattias zijn gedachten dwaalden weer af naar de Messias en hij fantaseerde er over hoe het zou zijn als er een nieuwe koning kwam...

Ook de volgende avond zat Mattias weer bij het brandende vuur. Esli was inmiddels zo goed als beter en ging waarschijnlijk morgen zelf het veld weer in. Mattias was er wel blij om, dan kon hij tenminste ook weer zijn eigen werk gaan doen.

Zoals meestal, verliep ook deze avond rustig. De herders spraken af en toe wat met elkaar. Soms zaten ze tijden lang rustig bij het vuur en waren elk in hun eigen gedachten verzonken. Om de beurt stond één van de herders op om bij de schapen te kijken en om ze te tellen. Stel dat er opeens één verdwenen was. Er waren immers wilde dieren die door de heuvels zwierven, op zoek naar voedsel. Door het vuur bleven ze meestal wel op een afstand, maar je moest toch opletten. Hoe later op de avond het werd, hoe vermoeiender het werk was

en af en toe vielen Mattias zijn ogen dan ook bijna dicht. Om de beurt gingen de herders slapen, maar ze zorgden er wel voor dat er altijd een paar wakker waren.

Mattias zijn gedachten dwaalden al spoedig af naar leukere dingen dan schapen tellen in de nacht. Nee, hij dacht deze avond veel liever aan Abigail, een meisje dat net als hijzelf, ook in Betlehem woonde. Hij vond haar erg leuk en droomde regelmatig over haar. Hij hoopte ooit met haar te kunnen trouwen...

Mattias hielp een paar dagen in de week zijn oom mee in de zaak. Oom Boaz runde een klein winkeltje waarin allerlei etenswaren uit de omgeving verhandeld werden. Vruchten zoals dadels, vijgen en druiven, maar ook granen, wijn en olijfolie. De winkel was gewoonlijk de hele morgen en een deel van de avond open.

's Middags gingen ze meestal dicht omdat het dan te warm was. Regelmatig werkte Mattias 's avonds in de winkel en vaak kwam Abigail dan langs om boodschappen te doen voor haar ouders. Mattias zag Abigail haast wekelijks in de winkel en was verliefd op haar. Toch duurde het wel een poos voordat hij echt goed contact met haar kreeg. Dat gebeurde een aantal maanden terug...

Op die bewuste avond kwam Abigail in de winkel om inkopen te doen. Ze had een behoorlijke lange lijst met boodschappen die ze voor haar ouders halen moest. Het was veel meer dan normaal, want ze kregen familie op bezoek. Toen Mattias alles bij elkaar had gezocht, was het zoveel, dat Abigail het onmogelijk alleen kon tillen. Natuurlijk liet Mattias deze kans niet voorbij gaan. Spontaan bood hij aan om met haar mee te lopen naar

huis zodat hij een deel van de spullen voor haar dragen kon. Gelukkig vond oom Boaz het goed en zo leerden ze elkaar beter kennen. Sinds die tijd ontmoetten ze elkaar vaker. Langzaam begon hun vriendschap te groeien.

Het was al vele jaren de gewoonte van Mattias om één keer in de week met een groep vrienden samen te komen. Hun vaste plek was bij de grote boom op het marktplein en de laatste tijd kwam Abigail ook regelmatig mee. Te midden van hun vrienden konden zij elkaar op een ongedwongen manier wat beter leren kennen. Want er waren regels waar je je als jongere aan had te houden. Als ongetrouwd stel mocht je niet zo maar bij elkaar zijn, dat was niet fatsoenlijk. Er moest iemand bij zijn. Natuurlijk probeerden de meeste van zijn vrienden daar onderuit te komen als ze verliefd waren en meestal lukte dat wel. Als vrienden hielp je elkaar immers! Een tijd terug had Esli op deze manier ook een leuk meisje leren kennen. Haar naam was Tamar en binnenkort hoopte Esli met haar te trouwen. Elke keer als Mattias aan Abigail dacht, voelde hij het kriebelen in zijn buik. Hij hoopte dat hij morgenavond weer in de winkel mee kon helpen. Want dat was de avond waarop Abigail meestal langs kwam. Deze nacht nog schapen tellen en morgen...

De volgende morgen liet Mattias de schapen bij de herders achter. Voor een korte tijd konden zij wel even op de kudde passen. Toen Mattias thuis kwam, was Esli inderdaad al zo ver opgeknapt dat hij stond te popelen om het veld weer in te kunnen gaan, gewoon weer normaal aan het werk. Al dat binnen zitten benauwde hem, hij had ruimte om zich heen nodig en verlangde weer

naar de rust van de velden. Mattias was blij dat Esli aan het eind van de middag zelf weer naar het veld ging, nu kon hij tenminste ook weer zijn eigen gang gaan. Overdag werkte hij samen met zijn vader en deed allerlei klusjes rondom het huis.

Ook vandaag. Tijdens het werk dwaalden zijn gedachten regelmatig naar de komende avond af. Misschien kon hij Abigail weer mee vragen naar z'n vrienden. Meestal kletsten ze dan samen wat, ze namen wat te drinken en het was altijd erg gezellig. De laatste nieuwtjes werden uitgewisseld want iedereen kende bijna iedereen hier in Betlehem. Momenteel was er veel te bepraten want het was erg druk in de stad. Er waren veel mensen uit andere streken en de herberg zat helemaal vol. Het was zo druk met reizigers omdat keizer Augustus graag wilde weten hoeveel mensen er in zijn keizerrijk woonden. Dus had hij opdracht gegeven dat zijn gehele rijk geteld moest worden. En om alle mensen te kunnen tellen, moest iedereen zich laten inschrijven. Veel mensen waren nu dus op reis. Want voor deze inschrijving moest iedereen terug naar zijn eigen geboorteplaats. Terug naar de stad waar je familie, je voorgelacht oorspronkelijk vandaan kwam. De familie van Mattias had altijd al in Betlehem gewoond, dus hoefden zij gelukkig niet op reis.

Vanochtend, toen Mattias vanuit de velden terug naar Betlehem liep, zag hij dat het op de weg nog steeds erg druk was. De handelaren deden goede zaken door de reizigers.

'Mattias, wil je zo direct het erf even voor mij aanvegen?' De stem van zijn moeder schudde hem ruw wakker uit zijn overpeinzingen.

'Ik weet dat het vrouwenwerk is,' vervolgde ze, 'maar